

[Ole Bernt Henriksen]

det skal indgå i overvejelser – hvor jeg er sikker på at hr. Dræbye med sin overlegne evne til at mestre arbejdet i miljø- og planlægningsudvalget vil kunne øve indflydelse – vil jeg ikke i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg kan være enig med hr. Ole Bernt Henriksen i, at det er godt, når ting gror op udefra og nedefra, fra befolkningens ønsker. Men der sker jo desværre ting i vores samfund, der er irreparable. Jeg vil gerne spørge hr. Ole Bernt Henriksen, hvordan han tror vores gamle middelalderkirker ville have set ud i dag, hvis der ikke havde været kloge, fremsynede og kyndige folk, som i tide var skredet ind og havde udstedt påbud i perioder, hvor menighedsrådene f.eks. syntes, det var yndigt at få moderne vinduer i kirkerne.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg er meget glad for, at fru Dorte Bennedsen giver mig anledning til at gøre en bemærkning om dette. Det er ikke det emne, vi drøfter specielt i dag – og dog, det gør vi i næsten alt, hvad vi har talt om i dag – men dette, at menighederne forsvinder fra vores landsbykirker, så de kommer til at stå tomme en tid, er jo en meget stor trussel mod disse kirker, og jeg er meget glad for, at nogle i tide tog initiativ til at værne om dem. Jeg håber, at vi også kan tage initiativ til at værne dem mod den affolkning og den ødelæggelse, der truer dem, når de står tomme.

Jeg håber, jeg har besvaret spørgsmålet.

Anders Poulsen (V):

Mit partis ordfører, hr. Sønderby, kan ikke være til stede, og jeg skal derfor på venstres vegne sige følgende om det fremsatte lovforslag.

Intentionerne bag lovforslaget, at bevare natur- og landskabstyper samt de kulturhistoriske elementer, har vi sympati for, men venstre mener nu ikke, at det står så sløjt til med de fredninger, der foretages i dag. Vi ved jo, at miljøministeriet stadig køber ejendomme op, somme tider for meget, og det kunne måske diskuteres, om man skulle prioritere anderledes.

Venstre har stemt for de sidste ændringer af naturfredningsloven, fordi vi er klar over, at vi har et ansvar for, at naturområderne bevares, og loven har vel fungeret tilfredsstillende. Det er i hvert fald værdifuldt, at der er bred enighed i folketinget om denne lovgivning, samtidig med at der er forståelse i befolkningen for indgrebene.

Som den tidligere taler også var inde på, skal vi i øvrigt passe på ikke at komme i den situation, at vi sætter den folkelige forståelse til. Vi var måske lige ved at opleve dette under vedtagelsen af lovforslaget om saltvandsøen, hvor der nok blev vedtaget nogle ting, der var i strid med den lokale befolknings mening.

Dette lovforslag lægger op til forbrug af øgede ressourcer med hensyn til arbejdsopgaver og behandling af sager, også i amtsrådenes regie, og det er vel ikke netop det, vi har allermost brug for i øjeblikket.

Der er i forslaget et særligt afsnit om stendiger. Nu tror jeg nok, det efterhånden er gået op for alle, at de stendiger, vi har tilbage, skal vi passe på. Den tid, hvor man bare sløjfede stendiger, er forbi, men i øvrigt kan vi jo allerede ifølge nugældende lov frede dem.

Afsnittet om kirkeomgivelser var også med i det tidligere fremsatte lovforslag, men jeg har indtryk af, at den vejledning, der blev udsendt sidste år fra fredningsstyrelsen, har løst nogle af de konflikter, der kunne opstå inden da. Vi er alle enige om, at kirkerne præger landskabet i en helt enestående grad, men at kræve erstatningsfri fredning, dvs. hindre bebyggelse i en højde af 8,5 m i en radius af 300 m, er vistnok at gå for vidt. Der er i øvrigt allerede foretaget omkring 4.500 fredninger i tilslutning til omkring 2.300 kirker ved frivillig overenskomst. Det viser noget om forståelsen for at løse dette problem frivilligt.

Jeg skal ikke sige meget om de grønne råd, idet vi i dag i amterne har et udmærket samarbejde mellem fredningsmyndighederne og de i bemærkningerne nævnte 15 organisationer. Det vil både sinke og forstyrre arbejdet at lave endnu flere råd. Det, vi først og fremmest har brug for i vores lovgivning, er en forenkling, og dette lovforslag må vel siges at lægge op til det modsatte.